

РЕШЕНИЕ

№ 71

гр. Дулово, 14.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУЛОВО в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай К. Кънчев

при участието на секретаря Нина Р. Станчева
като разглежда докладваното от Николай К. Кънчев Гражданско дело № 20213410100489 по описа за 2021 година

Предявени са искове с правно основание чл. 127, ал.2 от СК, чл.143 ал.2 от СК, чл. 127а от СК във вр. с чл. 76 от ЗБЛД.

Ищецът С. М. АХМ. с ЕГН *****, като баща и законен представител на малолетните деца Г. С.М. с ЕГН ***** и Г. С.М. с ЕГН *****, чрез пълномощник адв.Г.А. – АК-*****, е предявил искове срещу Ф. ЮС. ЯШ. с ЕГН *****, с които моли съда да постанови решение, с което:

-Да му предостави упражняването на родителските права по отношение на родените от съвместното му съжителство с ответницата деца Г. С.М. с ЕГН ***** и Г. С.М. с ЕГН *****;

- Да определи режим на лични отношения на децата Г. С.М. с ЕГН ***** и Г. С.М. с ЕГН ***** с тяхната майка Ф. ЮС. ЯШ. с ЕГН *****, всяка първа и трета събота и неделя от месеца, от 08.00 часа сутринта в събота с преспиване по постоянният или настоящият адрес на майката на територията на Република България, до 18.00 часа в неделя, както и един месец през лятото когато това не съвпада с платения годишен отпуск на бащата;

-Да осъди майката Ф. ЮС. ЯШ. с ЕГН ***** да заплаща на всяко едно от децата Г. С.М. с ЕГН ***** и Г. С.М. с ЕГН *****, чрез техния баща и законен представител С. М. АХМ. с ЕГН *****, ежемесечна издръжка в размер на по 180/сто и осемдесет/лева, считано от датата на влизане на решението в законна сила до настъпване на обстоятелства изключващи нейното плащане;

-Да разреши на ОД на МВР-Силистра да издаде паспорти за пътуване в чужбина на децата Г. С.М. с ЕГН ***** и Г. С.М. с ЕГН *****, което разрешение да замести

съгласието на майката Ф. ЮС. ЯШ. с ЕГН *****;

- Да разреши на децата Г. С.М. с ЕГН ***** и Г. С.М. с ЕГН *****, да пътуват до навършване на пълнолетие – 18 години в чужбина – до страните от ЕС и извън ЕС и до Република Турция придружавани от техния баща С. М. АХМ. с ЕГН *****, което разрешение да замести липсващото съгласие на майката Ф. ЮС. ЯШ. с ЕГН *****. Представя писмени доказателства. Не претендира разноски.

Ищецът твърди, че с ответницата нямат сключен граждански брак, но същият е припознал двете деца и е записан за техния баща. Твърди се още, че месец април 2021 година ответницата Ф.Я. напуснала дома и семейството си, заминала с друг мъж и оставила децата при ищеца в *****. Правил доста опити да я открие и да я убеди да се върне, но без успех. Наложило майката на ищеца която живее и работи в Република Турция да се завърне в страната, за да му помага в грижите за децата. След като ѝ свършила отпуската тя се завърнала отново в Република Турция. Ищецът е провел няколко телефонни разговора с ответницата, но тя категорично отказала да се завърне в дома си и заявила на ищеца, че не иска децата. Въпреки всички трудности ищецът полагал и все още полага грижи за двете деца с помощта на своята майка, която се прибирала периодично от Република Турция за да му помага.

Твърди още, че децата посещават детска градина, като по-малкото дете Г. е в подготвителна четвърта група в *****, а по-голямото дете Г. е ученичка в първи клас в ОУ „*****” *****.

Заявява, че желанието му е да пътува с децата в чужбина, включително и заради това те да могат да гостуват в определени периоди на своята баба в Република Турция.

Счита, че той като родител има добри възпитателски качества и достоен морален облик. Именно той е родителят който е поел непосредствените грижи по отглеждането и възпитанието на децата и упражнява родителските права след фактическата му раздяла с тяхната майка. Последната се е дезинтересирала трайно от децата си, не изпълнява родителските си задължения и е абдикирала от тях. Не търси контакти с децата си, не подпомага финансово ищецът в тяхната издръжка, не се интересува от тяхното развитие и израстване.

Ответникът Ф. Я., в срока по чл.131 от ГПК, е подала писмен отговор на исковата молба, чрез назначеният ѝ от съда особен представител в лицето на адв. Д.П. от АК-*****. Счита предявените искове за допустими и основателни, и че тяхното уважаване ще бъде изцяло в интерес на децата.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исковете на посоченото основание, и моли същите да бъдат уважени. Не претендира разноски.

В съдебно заседание ответника, чрез назначеният му от съда особен представител не оспорва предявените искове. Моли същите да бъдат уважени.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От представените по делото в заверен препис Удостоверение за раждане от ****г., издадено въз основа на Акт за раждане № ****г. от Община-Дулово и Удостоверение за раждане от ****г., издадено въз основа на Акт за раждане № ****г. от Община-Дулово се установява, че децата Г. С.М. с ЕГН ***** и Г. С.М. с ЕГН *****, са родени от майка Ф. ЮС. ЯШ. и баща С. М. АХМ..

Видно от Уверение № *****г., издадено от ДГ „Щастливо детство“ *****, детето Г. С.М. с ЕГН ***** е посещавало детска градина през учебната 2020/2021г.

По иска с правно основание чл. 127, ал.2 от СК:

Ищецът твърди в исковата си молба, че до месец април 2021 година е живял на семейни начала, без сключен граждански брак с ответницата Ф.Я.. От съвместното им съжителство са родени децата Г. С.М. с ЕГН ***** и Г. С.М. с ЕГН *****. В момента страните се във фактическа раздяла, като ищецът живее в домът си в *****, а ответницата заминала с друг мъж.

От момента на фактическата раздяла между ищецът и ответницата, грижи за децата полага единствено бащата, докато майката и ответник по делото не проявявала интерес към тях, не ги е търсила, не е давал финансова издръжка за тях.

В депозираният по делото социален доклад, изготвен от ДСП-Дулово в който е изразено становище че ищецът притежава необходимият родителски капацитет да се грижи за децата си и да ги възпитава.

Изложените обстоятелства налагат да се определи местоживеене на децата Г. и Г. при родителят, който ще упражнява родителските права по отношение на тях пълноценно, като във връзка с преценката на родителските качества и на двете страни по делото съдът преценява поведението на двамата родители по отношение на децата, показанията на разпитаните по делото свидетели, както и възприетата от съда фактическа обстановка, и изготвеният по делото социален доклад.

По отношение на упражняването на родителските права:

Такова искане е направил единствено ищеца както с исковата молба, така и в съдебно заседание.

При решаване на въпроса за упражняването на родителските права трябва да се изхожда преди всичко от интересите на децата/ в този смисъл е и Постановление № 1 от 12.11.1974г. по гр.д.№ 3/74г. на Пленума на Върховния съд/, преценени с оглед и на следните обстоятелства: родителски качества; полагане грижи и умения за възпитание; подпомагане подготовката за придобиване на знания, трудови навици и др.; морални качества на родителя; социално обкръжение и битови условия;възраст и пол на децата; привързаност между деца и родители и помощ на трети лица. От значение е умението на родителя да направлява децата в живота, да им дава положителен пример, да им внушава правилни постъпки и т.н., като полага лични усилия във връзка с отглеждането им, надзора и възпитателските похвати по изграждането личността на всяко едно от децата. Допълнителната разпоредба на §1, т.5 от ЗЗД/ДВ бр.14 от 2009г./ даде и законова дефиниция

за понятието „най-добър интерес на детето” – преценка на: а/желанията и чувствата на детето; б/физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; в/възрастта, пола и други характеристики на детето; г/опасността или вредата, която е причинена на детето или има опасност да му бъде причинена; д/способността на родителите да се грижат за детето; е/последниците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата, ж/други обстоятелства, имащи отношение към детето.

В случая съдът счита, че по делото е безспорно установено трайното грижовно отношение на майката към децата Г. и Г., които се отглеждат и възпитават в дома в който живеят в *****, **, обл.****, където са налице всички предпоставки за тяхното правилно отглеждане и възпитание – заобиколени са с внимание, обич и грижа, като и двете деца посещават учебни заведения – целодневна детска градина и основно училище.

Съдът счита, че следва да се произнесе служебно по въпроса за упражняването на родителските права и местоживеенето на децата, с оглед необходимостта от трайно установяване на стабилност в отношенията на родителите с децата.

С оглед възрастта на двете деца и емоционалната връзка която имат с родителите си, съдебната практика приема и бащата за способен да отглежда децата и да полага грижи за тях, като съдът счита, че в настоящия случай в дома на бащата е създадена една благоприятна атмосфера за отглеждане и възпитание на двете деца, която те са приели като естествена и нейното нарушаване би се отразило неблагоприятно върху тяхното психическо и емоционално състояние и по-нататъшно развитие. И двете деца са емоционално привързани и към двамата си родители, но заявяват че се чувстват по-добре при баща си. Трайното състояние на отглеждане на децата в дома на бащата, обуславя необходимостта от предоставяне упражняването на родителските права на бащата, като двете деца следва да останат да живеят при него.

Поради изложеното съдът намира, че интересите на децата налагат запазване на съществуващото в момента трайно състояние – пребиваването им в дома на бащата, където да се определи постоянното им местоживеенето, упражняването на родителските права да се предостави на бащата, като е необходимо определяне на един удачен режим на лични отношения с майката, който да дава възможност на същата да контактува с децата си без те да се травмират излишно, като това да доведе до възстановяване на нормално присъщите отношения между родител и дете – разбира се много постепенно/поради трайната липса на отношения между тях/, с избягване на емоционални и психически натоварвания /с оглед ранната възраст и крехката детска психика/.

Съдът счита, че в настоящият случай най-подходящия режим на лични отношения на децата с майката Ф.Я. е всяка първа и трета събота и неделя от месеца 08.00 часа в събота с преспиване по постоянният или настоящият адрес на майката на територията на Република България до 18.00 часа в неделя, като майката взима децата от дома на бащата и ги връща отново там, както и един месец през лятото по местоживеене на майката на територията на Република България, когато бащата не е в платен годишен отпуск.

Това е необходимо с цел е постепенно изграждане на доверие и възстановяване на нормално присъщите близки отношения на децата с майката които последната е прекъснала, като по този начин ще се даде една стабилна основа на отношенията деца - родител, ще се възроди усещането за сигурност в нейно присъствие, като с възрастта същото ще укрепне и естествено ще доведе и до нови отношения на привързаност и доверие.

По иска с правно основание чл. 143, ал.2 от СК - за присъждане на ежемесечна издръжка на децата:

Разпоредбата на чл. 143, ал. 2 от СК гласи, че родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си.

Ищеца към настоящият момент не работи по трудово правоотношение тъй като се налага да полага преки и непосредствени грижи по отглеждането и възпитанието на децата Г. и Г..

По делото не са събрани доказателства относно това дали ответницата работи по трудово правоотношение и какви доходи реализира на месец.

От приложения по делото социален доклад от ДСП-Дулово се установява, че ищецът живее с децата в жилище, собственост на неговите родители. Жилището е едноетажно, електрифицирано и водоснабдено, състои се от четири стаи. Децата се отглеждат в семейна среда, като бащата среща пълна подкрепа за това от майка си. Съгласно заключението по доклада бащата притежава добър родителски капацитет и е в състояние да предоставя необходимите грижи за децата и да задоволява потребностите им.

Съдът дава вяра на показанията на св. Г.Ш.Ш., от които се установява, че синът й С. и майката на децата са разделени от месец април 2021г. Свидетелката заяви още че всички грижи за децата включително и тяхната издръжка се осигуряват единствено и само от техния баща, а майката не се интересува от тях и не е пращала никакви финансови средства за тяхното отглеждане.

От показанията на свид. Ф.Н.Ю. се установява, че за децата се полагат грижи от ищеца с помощта на неговата майка и че децата не поддържат контакти с майка си. Свидетелят заяви още, че майката не се е интересувала от децата и не е праща финансови средства за тяхната издръжка.

Съдът кредитира показанията на този свидетел, тъй като кореспондират с показанията на свид.Г.Ш..

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Безспорно се установява по делото, че ищецът и ответницата са родители на малолетните деца Г. С.М. и Г. С.М. , но живеят разделено от около една година, като двете деца живеят при ищеца. Не се спори, че от месец април 2021г. ответницата не е заплащал издръжка на децата, и че за тях грижите са поети изцяло от техния баща. За периода от месец април 2021г. до датата на подаване на исковата молба ответницата не виждал децата

и не се интересува от тях.

Според чл.142 от СК размерът на издръжката се определя според нуждите на детето и възможностите на родителя, при минимална издръжка на едно дете в размер на една четвърт от минималната работна заплата за страната. При минимална работна заплата за 2022г. от 710 лв. минималният размер на дължимата издръжка се равнява на 177.50 лв. За определяне на нуждите на децата Г. С.М. и Г. С.М. от издръжка следва да бъде взета предвид основно тяхната възраст – 5 години и 8 години, както и че същите посещават детска градина и основно училище, имат нужда от храна, облекло, както и средства за задоволяване на образователните и духовните си потребности.

Съдът намира, че за задоволяване на потребностите от издръжка на всяко дете е необходима месечна сума в размер на 300лв. Съгласно чл.143, ал.1 СК всеки родител е длъжен съобразно своите възможности и материално състояние да осигурява условия на живот, необходими за развитието на детето, а според ал.2 на чл.143 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си.

Ответницата дължи издръжка за децата си Г. С.М. и Г. С.М. , независимо дали може да се издържа от имуществото си. Родителят не може да бъде освободен от задължение да заплаща издръжка на детето си, тъй като такова му е вменено по закон. При положение, че бащата се грижи за двете деца, макар и неработещ по трудово правоотношение, с помощта на своята майка, то съдът счита, че ответницата е в работоспособна възраст и може да осигурява ежемесечна издръжка за всяко едно от децата в размер на 180.00лв., при отчитане, на обстоятелството, че не полага грижи и не дава издръжка на друго лице/ доказателства за обратното не бяха събрани в хода на производството/. Останалата част от издръжката в размер на 120.00лв. на дете следва да бъде поета от бащата.

Поради това, съдът намира, че предявеният иск с правно основание чл.143 ал.2 от СК е основателен в предявеният размер на 180.00 лв. за всяко едно от децата.

Издръжката се дължи от датата на влизане на решението в законна сила, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска до окончателното ѝ изплащане или до настъпване на обстоятелствата, водещи до нейното изменяване или прекратяване.

По исковете с правно основание чл. 127а, ал. 2 от СК във вр. с чл. 76 от ЗБЛД:

Нормата на чл. 127а от СК предвижда, че въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това се решават по общо съгласие на родителите, а когато такова не бъде постигнато, спорът между тях се решава от районния съд по настоящия адрес на детето.

В производството по чл.127а СК по спорна съдебна администрация, съдът не е обвързан от формулираното от молителят искане относно броя на пътуванията, период от време и определени държави. В рамките на заявеното искане с молбата по чл.127а СК съдът разполага с власт да разреши конкретни пътувания в период от време различен от първоначално заявения и до определени държави, част от поисканите с молбата или да разреши неограничен брой пътувания, но до определени държави. Съдът не е обвързан и от

становището на особеният представител на ответника, с което същият в случая признава основателността на искането на ищеца, тъй като водещи и най-важни при решаване на въпроса за заместване съгласието на единия родител- майката, за пътуване в чужбина, са нуждите и интересите на децата Г. и Г., стига да не се засягат правата на родителите и децата да контактуват помежду си. Ето защо, при разрешаване въпроса, свързан с пътуване на дете в чужбина при разногласие на родителите, съдът прави преценка за целесъобразност. В този смисъл, в правомощията на съда е да даде разрешение по тези въпроси дори и различно от първоначално поисканите с молбата периоди и дестинация на пътуванията, респ. и да разреши неограничен брой пътувания, но до определени държави.

В по- новата си практика, ВКС застъпва становище, съобразно което и предвид конкретиката на фактите по делото, може да бъде предоставено разрешение за пътуване на детето в рамките на определени държави, без ограничения в броя на пътуванията и периода, в който те ще се осъществяват и тяхната продължителност.

Съвкупният анализ на събраните по делото доказателства безспорно налага извод, че в интерес на децата е те да могат да пътуват извън страната, особено когато се касае за страни в рамките на ЕС, където въпросът за поставянето му в риск изобщо не стои. Мотивите на бащата да поиска заместващото съгласие на майката се коренят в това, че той желае децата да имат възможност да разширят своя мироглед и да обогатят своята обща култура, за което не може да получи нужното съдействие от страна на майката, която е с неизвестно местоживееене. Макар да няма изричен отказ от нейна страна в този смисъл, обстоятелството че до настоящия момент ответницата не е предприела действия по даване на нужното съгласие, което включително не е сторила и в рамките на настоящото производството са достатъчно показателни за проявеното от нейна страна пасивно поведение в това отношение. Простото посочване от страна на назначеният ѝ особен представител, че признава искането на бащата за основателно не е достатъчно, за да се приеме, че майката не създава пречки, тъй като в случая се касае за необходимост от предприемане на конкретни нейни лични действия, които при това могат да бъдат заместени единствено при съдебна намеса, до каквато е прибегнал ищецът. Липсват наведени твърдения, нито пък са ангажирани доказателства, майката да е дала извънсъдебно и в нужната за това форма, съгласието си за издаване документи за задгранично пътуване на децата или те да има възможност да пътува в рамките на ЕС и до други държави от Балканския полуостров. Ето защо, следва да се приеме, че интересът на бащата от поисканата съдебна намеса е оправдана.

Понастоящем бащата е титуляр по упражняване родителските права. Несъмнено, той и децата имат право на свободно придвижване, като това право е гарантирано, както от КРБ, така и от ЕКПЧ и Конвенцията за правата на детето. Предвидено е, че то би могло да бъде ограничено само със закон, за защита на националната сигурност, народното здраве и права и свободи на други граждани- чл. 35 КРБ, чл. 2 от Протокол № 4 към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи относно признаването на някои права и свободи освен вече провъзгласените в Конвенцията и в Първия протокол № 1, където е закрепено правото на свобода на придвижване. Аналогично е и разрешението дадено в чл. 10 от Конвенцията за защита правата на детето. В заключение, поставяне на ограничения относно възможността на децата да пътуват свободно в рамките на държавите от ЕС и до съседните на РБългария държави – Република Северна Македония, Сърбия, Черна гора и Република

Турция придружавани от своя баща се явява неоправдано спрямо техните интереси. На децата следва да бъде предоставена възможност да пътуват неограничено във времето в рамките на държавите от ЕС и до съседните на РБългария държави, за срок от пет години, при спазване режима на лични отношения на майката с децата, определен със съдебно решение.

Родителят, на когото е предоставено упражняването на родителските права е длъжен да осигури изпълнението на съдебното решение, с което е определен режим на лични отношения с другия родител и евентуалното възпрепятстване на реалното им осъществяване винаги се тълкува в негова вреда и дава възможност на противната страна - при проявена активност да намери способи за защита на интереса си.

В заключение и съобразявайки изключително интересите на децата, съдът преценява молбата за основателна и тя следва да бъде уважена, като на същите се даде възможност да пътуват със своя баща без ограничения в броя на пътуванията в държавите членки на Европейския съюз до съседните на РБългария държави, тяхната продължителност и времето, през което ще се осъществяват за срок от пет години, при спазване режима на лични отношения на децата с тяхната майка, определен по съдебен ред.

Съгласно уредбата на чл.45, ал.1 от ЗБЛД заявлението за издаване на паспорт или заместващ го документ на малолетни и непълнолетни лица се подава лично и от техните родители, настойници или попечители, като в настоящия случай именно липсващото съгласие на майката следва да бъде заместено от съда. От анализът на събраните по делото доказателства съдът прави извод за основателност на сезиращата го молба, доколкото непосредствените грижи за децата се полагат от бащата и същият осигурява основните средства за живот на децата, респективно и произтичащата от това положение потребност и следващата от това необходимост децата да разширят своя мироглед, географски понятия и обща култура.

По делото безспорно се установи че след фактическата раздяла между страните, предвид неизвестното местоживее на ответницата, страните не общуват по между си, поради което бащата не може да получи необходимото съдействие и съгласие за издаването на паспорт на децата и разрешение за пътуване в чужбина. Това е от особена важност, за да може той да упражнява пълноценно родителски права и да реализира правото на свободно придвижване. Във връзка с това, на децата следва да се издадат паспорти, за което е необходимо съдействието на родителите /чл.5 и чл.45 от ЗБЛД/. Съдейки по пасивното поведение на ответницата, съдът приема, че тя се е дезинтересирала от проблемите свързани с децата. Това поставя другия родител, а и децата в неблагоприятна ситуация, тъй като за определени правни действия, какъвто е случая с издаването на паспорт и разрешение за пътуване в чужбина, е необходимо съгласието на двамата родители. Пасивното поведение на родителя и нежеланието му да съдейства уврежда интересите на децата като пречи на пълноценното им развитие.

Нежеланието на майката да даде съгласие за издаване на паспорт на децата и разрешение за напускане на страната следва да бъде заместено с мотивирано разрешение от

съда.

По отношение на дължимата държавна такса:

Ответницата следва да бъде осъдена да заплати по сметка на РС-Дулово държавна такса върху тригодишните платежи на издръжките, в размер на 518.40лв.

По отношение на разноските:

Ищецът не претендира присъждане на сторените по делото разноски, поради което съдът не следва да се произнася в тази насока.

На основание чл. 242, ал. 1 от ГПК, съдът следва да допусне предварително изпълнение на съдебното решение.

Предвид гореизложеното и на основание чл.235 и сл. от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права п отношение на децата Г. С.М. с ЕГН ***** и Г. С.М. с ЕГН *****, на техния баща С. М. АХМ. с ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ МЕСТОЖИВЕЕНЕ на децата Г. С.М. с ЕГН ***** и Г. С.М. с ЕГН *****, при техния баща С. М. АХМ. с ЕГН *****, в *****, *****, обл.*****.

ОПРЕДЕЛЯ РЕЖИМ на лични отношения между майката Ф. ЮС. ЯШ. с ЕГН ***** и децата Г. С.М. с ЕГН ***** и Г. С.М. с ЕГН *****, както следва: всяка първа и трета събота и неделя от месеца, от 08.00 часа в събота по постоянният или настоящ адрес на майката на територията на Република България, до 18.00 часа в неделя, като майката взима децата от дома на бащата и ги връща там, както и един месец през лятото когато това не съвпада с платеният годишен отпуск на бащата.

ОСЪЖДА Ф. ЮС. ЯШ. с ЕГН *****, с адрес за призоваване: *****, *****, обл.*****, да **заплаща на детето** Г. С.М. с ЕГН *****, чрез неговия баща и законен представител С. М. АХМ. с ЕГН *****, **ежемесечна издръжка в размер на 180.00/сто и осемдесет/лева**, считано дата на влизане на решението в законна сила до настъпване на обстоятелство за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Ф. ЮС. ЯШ. с ЕГН *****, с адрес за призоваване: *****, *****, обл.*****, да **заплаща на детето** Г. С.М. с ЕГН *****, чрез неговия баща и законен представител С. М. АХМ. с ЕГН *****, **ежемесечна издръжка в размер на 180.00/сто и осемдесет/лева**, считано дата на влизане на решението в законна сила до настъпване на обстоятелство за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното изплащане.

На основание чл.242, ал.1 от ГПК решението в частта за присъдените издръжки подлежи на предварително изпълнение.

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ на основание чл.127а, ал.2 СК, заместващо съгласието на майката Ф. ЮС. ЯШ. с ЕГН *****, децата Г. С.М. с ЕГН ***** и Г. С.М. с ЕГН *****, да напускат страната и да пътуват без ограничения в броя на пътуванията, тяхната продължителност и времето, през което ще се осъществяват, важимо за държавите членки на Европейския съюз, за Република Македония, Сърбия, Черна гора и Република Турция **за срок от пет години**, придружавани от своя баща С. М. АХМ. с ЕГН *****, при спазване на определения по съдебен ред режим на лични отношения на децата с тяхната майка.

РАЗРЕШАВА на ОД на МВР гр.Силистра, отдел „Български документи за самоличност“ да издадат паспорти по ЗБЛД за пътуване в чужбина на децата Г. С.М. с ЕГН ***** и Г. С.М. с ЕГН *****, без да е необходимо за целта съгласието на майката Ф. ЮС. ЯШ. с ЕГН *****.

На основание чл.242, ал.1 от ГПК допуска предварително изпълнение на решението.

ОСЪЖДА Ф. ЮС. ЯШ. с ЕГН *****, с адрес за призоваване: *****, *****, обл.*****, да **заплати** в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметката на Районен съд - Дулово, **държавна такса от 4% върху тригодишните платежи на определените издръжки, в размер на 518.40лв./петстотин и осемнадесет лева и четиридесет стотинки/**.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Силистренския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Дулово: _____